

بی خبری مطلق از وضعیت اکبر امینی پس از یک ماه

اعلامیه جهانی حقوق بشر

مجمع عمومی سازمان ملل متحد، سه سال پس از تأسیس سازمان ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر را تصویب کرد و اعلامیه جهانی حقوق بشر، که هدف آن برقراری تضمین حقوق و آزادی‌های برابر برای همه مردم بود در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ به تصویب رسید.

ماده هفدهم بند دو این اعلامیه:

هیچ کس را نمی بایست خودسرانه از حق مالکیت خویش محروم کرد.

یادداشت

روزنامه هرا نا به کوشش نهاد آمار، نشر و آثار مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در راستای اطلاع رسانی منسجم و منظم در حوزه حقوق بشر ایران منتشر شد. این روزنامه مجموعه ای مختصر از مهمترین رویدادهای حقوق بشری روز است که با توجه به شرایط و مشکلات اطلاع رسانی داخل کشور تهیه و توزیع می شود. برای دریافت روزنامه هرا نا در پست الکترونیکی خود با ایمیل زیر تماس حاصل فرمائید:

subscribe.np@hra-news.org

صاحب امتیاز : مجموعه فعالان حقوق بشر ایران

طراح و سردبیر : ر - خ

باوجود گذشت حدود یک ماه از بازداشت اکبر امینی ارمکی، وی امکان تماس یا ملاقات با بستگان خود را نیافته است.

اکبر امینی شب ۱۷ تیر ماه در منزل مسکونی خود بازداشت شد.

اکنون پس از گذشت حدود یک ماه از بازداشت، وی اجازه هیچ‌گونه تماس و یا ملاقاتی با خارج از زندان را پیدا نکرده است.

یکی از نزدیکان وی گفت: ”اکبر امینی اکنون نزدیک یک ماه است که در انفرادی‌های بند ۲۰۹ زندان اوین نگهداری می‌شود و در تمام این مدت نه تماسی با بیرون داشت و نه ملاقاتی. مسئولین حتی اعلام نمی کنند که به چه اتهامی وی را بازداشت کرده‌اند و همچنین در پیگیری خانواده اطلاع نمیدهند که این بازداشت تا چه زمانی قرار است ادامه پیدا کند.“

وی همچنین ادامه داد: ”این بار که اکبر بازداشت شد کمی در زمان بازداشت کردنش و انتقال به اوین با تندی و خشونت رفتار کردند. فقط هم حکمی از بازپرسی شعبه‌ی ۶ دادسرای اوین با خود داشتند که در

آن ذکر شده بود به ”مخفیگاه ”اکبر مراجعه کنند و با موارد مشکوکی که در محل می بینند، ببرندش اوین و مامورین هم حتی تبلت پسرش و موبایل مادرش را هم مشکوک تشخیص دادند وبا خود بردند.“ لازم به یادآوریست، اکبر امینی در ۲۵ بهمن ماه سال ۱۳۸۹ با در دست داشتن نمادهای اعتراضی از جرتقلی واقع در چهارراه قصر تهران بالا رفته که پس از چند ساعت بازداشت و به یک سال حبس تعزیری محکوم و پس از تحمل یک سال حکم خود از زندان آزاد شده بود. وی پس از آزادی بارها توسط نیروهای امنیتی بازداشت و احضار شده است.

بازداشت سمیرا رزاقی، دانشجوی دانشگاه علوم

پزشکی شیراز

سمیرا رزاقی پزشک نمونه و دانشجوی رشته تخصصی رادیوتراپی و شیمی درمانی دانشگاه علوم پزشکی شیراز پنجم تیرماه در شیراز بازداشت شد. در سال

۱۳۸۹ پس از قبولی وی در امتحان تخصص، دکتر محمد هادی ایمانیه رییس دانشگاه علوم پزشکی شیراز بدون ارائه هیچگونه دلیلی به مدت ۴ ماه از ثبت نام وی در دانشگاه خودداری کرده بود اما نهایتاً با حکم دیوان عدالت اداری مجبور به پذیرش وی در دانشگاه شد. فعالان دانشجویی گزارش داده اند شواهدی در دست است که این دستگیری به درخواست رییس دانشگاه و با هماهنگی دکتر ایمانیه انجام شده است. گفتنی است، وی که آخرین ماه تحصیل خود را می گذراند در دوران تحصیل پزشکی عمومی و تخصص خود بارها به عنوان دانشجوی نمونه تحصیلی انتخاب شده بود.

سقوط یک کارگر ساختمانی از طبقه پنجم تا همکف

درون کانال کولر

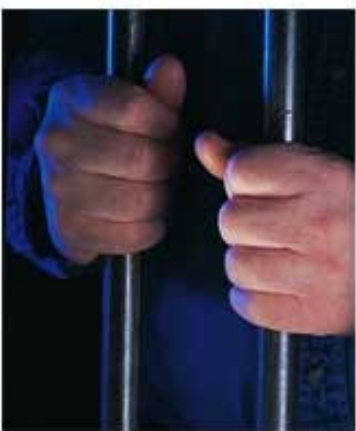
یک کارگر ساختمانی در مشهد درون کانال کولر سر خورد و تا طبقه همکف سقوط کرد. یک کارگر ساختمانی عصر روز گذشته در ساختمان در دست احداث، درون کانال کولر سر خورد و تا طبقه همکف سقوط کرد. محمد اکبری فرمانده نجات ایستگاه ۲ آتش نشانی مشهد با بیان این خبر افزود: ماموران بلافاصله پس از دریافت این خبر به محل حادثه شتافتند واین کارگر را که از ناحیه سر آسیب شدیدی دیده بود با رعایت نکات ایمنی برای اعزام به مراکز درمانی تحویل ماموران اورژانس حاضر در محل دادند.

تنها دارو در زندان بندرعباس داروهای روانگردان و متادون است

وضعیت زندان بندرعباس اسفبار است ومسئولان برای تفکیک زندانیان سیاسی از عادی، هم‌چون گذشته، وعده‌ی ماه آینده را می دهند. به گفته‌ی یکی از زندانیان بند ۱ زندان بندرعباس اگر در زندان کسی بیماری ساده‌ای مانند سرما خوردگی داشته باشد حتی داروهای نظیر قرص سرماخوردگی و شربت سینه برای درمان این بیمار وجود ندارد و فقط قرص‌های روانگردان و متادون به زندانیان داده می شود. کسی هم معمولاً به بهداری منتقل نمی‌شود و هفته‌ای دوبار پزشک به سالن زندان می‌آید و چند نفری را ویزیت می‌کند که اگر دارویی بنویسد، به دلیل عدم وجود این داروها در داروخانه‌ی زندان عملاً بی‌فایده است. وی اضافه کرد: ”دندانپزشک هم ماهی یکبار می‌آید و جز کشیدن دندان کار دیگری انجام نمی‌دهد؛ چشم پزشک هم که هر شش ماه یکبار به بهداری زندان مراجعه می‌کند.“ این زندانی گفت: ”در بند ۱ زندان بندرعباس ۱۵ اتاق وجود دارد و به دلیل کمبود جا فقط ۱۱ نفر جای خواب دارند و معمولاً چهار نفر در هر اتاق کف خواب هستند. آمارمان هم هیچ وقت از ۲۷۰- ۲۸۰ نفر کمتر نمی‌شود و بر همین اساس همیشه پنج‌جاه نفر حداقل در راهرو می‌خوابند و شب‌ها به هنگام دستشویی رفتن باید از روی این افراد که ما به اصطلاح می‌گوییم، کارتون خواب هستند، رد شویم.“ وی ادامه داد: ”حشراتی چون سوسک و ساس در فضای زندان بیداد می‌کند. روشنایی فقط از ساعت ۵ عصر تا ۱۰ شب برقرار است و بعد از ساعت ۱۰ تنها چند لامپ در کریدورها روشن است و بعد از این ساعت امکان مطالعه در سلول‌ها وجود ندارد. برخی از زندانیان سیاسی حق خروج از بند و حتی حق استفاده از کتابخانه را هم ندارند، این در حالیست که زندانیان عادی بعضاً به بهانه‌ی رفتن به باشگاه، نماز جماعت و یا صنایع دستی از بند خارج می‌شوند.“ به گفته وی زندانیان سیاسی تحت نظر بهرام کشتزار، رئیس حفاظت، هستند. او فردی است که از اعضای ساواک هم سخت‌گیرتر است و مجوز تردد به برخی از زندانیان سیاسی را نمی‌دهد. وی با بیان اینکه استفاده بیش از حد از کافور، طعم همان غذاهای بی کیفیت و ناکافی را نیز تلخ می‌کند، گفت: ”ما اجاق و یخچالی در بند ۱ نداریم، تنها یک جا یخی هست که روزانه یک غالب یخ آن هم به قیمت ۳۵۰۰ تومان در آن یافت می‌شود.“ وی در ادامه با تاکید مجدد بر بدتر شدن کیفیت غذا نسبت به قبل گفت: ”در راستای خصوصی سازی، در زندان رستورانی ساخته شده و تنها در آنجا غذایی مناسب یافت می‌شود اما قیمت آن بسیار بالاست. بطور مثال یک دست چلو کباب کوبیده بدون هیچ گونه مخلفاتی، هشت هزار تومان است.“ این زندانی در ادامه گفت: آب اینجا بد بو و بد طمع است حتی جوشانده‌ی آن نیز طمع ماهی گندیده می‌دهد. برق که قطع می‌شود آب و تلفن هم قطع می‌شود، در هر سالن تنها دو خط تلفن که کارتی نیست و توسط مخابرات زندان کنترل می‌شود، وجود دارد و روزهای جمعه و تعطیل هم حق استفاده از آن را نداریم.

گزارشی از وضعیت محمد عبدالهی زندانی سیاسی کرد زندان مهاباد

محمد عبدالهی زندانی سیاسی کرد زندان مهاباد در شرایط جسمی وخیمی بسر میرد و تا کنون اجازه اختیار وکیل را نداشته است. محمد عبدالهی ۳۴ ساله در ۴ فروردین ماه ۱۳۸۹ در منزل شخصی خود در مهاباد بازداشت شد. یکی از بستگان وی که نخواست نامش فاش شود، در این رابطه گفت: ”مامورین امنیتی هنگام یورش به منزل محمد، باوجودی که وی مسلح نبوده است به او تیراندازی کرده و از ناحیه پا با یک گلوله مجروحش نمودند. سپس وی را بصورت زخمی به اداره اطلاعات ارومیه انتقال داده و بدون اینکه درمان مناسب و کاملی بر رویش صورت پذیرد به سلول انفرادی انتقالش دادند. بعد از چند روز که بهبود نسبی حاصل می‌شود محمد مورد شکنجه قرار گرفته و بر اثر شکنجه یک پا و یک دست و چند دندانش را می‌شکنند. بعد از ۳ ماه شکنجه و بازجویی زمانی که وضع جسمی محمد رو به وخامت می‌گراید و زخم‌هایش عفونت میکنند؛ اداره اطلاعات از ترس اینکه وی در بازداشتگاه آنها فوت کند، او را به زندان مهاباد انتقال می‌دهد.“

تصحیح گزارش روزنامه شرق در مورد کودک هشت ساله محکوم به اعدام

روزنامه شرق در صفحه ۱۶ شماره ۱۷۷۳ با اشاره به نمایش تئاتر ”احساس آبی گرم“ خبر از قطعی ات اجرای حکم یک کودک هشت ساله به اتهام قتل منتشر کرد. خبرگزاری هرانا بر اساس رسالت خبررسانی خود اقدام به بازنشر این خبر نمود و در عین حال تحقیقاتی در خصوص صحت این گزارش انجام داد. بر اساس این تحقیقات متهم محکوم به اعدام ”صابر شربتی“ نام دارد که بنا بر اظهارات اجرای احکام دستگاه قضایی در ۱۶ سالگی مرتکب قتل شده است. (برخی گزارشات سن وی را در زمان ارتکاب جرم ۱۵ سالگی اعلام کردند.) وی متولد ۱۳۶۹ است و در مرداد ماه سال ۸۴ در درگیری با یک راننده وی را به قتل رسانده است. حکم اعدام صابر شربتی توسط شعبه ۷۴ دادگاه کیفری استان به ریاست قاضی حسن تردست صادر شده است و سال ۸۸ نیز ریاست وقت قوه قضائیه به دلیل فقدان رشد عقلانی این نوجوان در زمان ارتکاب جرم پرونده را جهت رسیدگی مجدد به شعبه ۷۱ ارجاع داده است و در نهایت شعبه ۷۱ نیز مجددا وی را به اعدام محکوم کرده است و حکم صادره در دیوان عالی کشور نیز تأیید شده است.

صابر هم اکنون در زندان رجایی شهر کرج بسر می برد.

تفهیم اتهامات جدید به دراویش گنابادی

در جلسه بازپرسی صبح امروز در دادگاه انقلاب شیراز، اتهاماتی با عناوین: ”تشکیل گروه تروریستی علیه نظام“، ”شرکت در تجمعات به قصد براندازی“، ”محاربه با خدا“ و ”حمل سلاح غیر مجاز“ به ۴ تن از دراویش بازداشتی شهرستان کوار منتسب شد. صبح امروز جلسه بازپرسی، موسوم به آخرین دفاع آقایان: محسن اسماعیلی، سیدابراهیم بهرامی، محمدعلی صادقی و محمدعلی دهقان از دراویش محبوس در زندان عادل آباد در شعبه ۱۴ دادگاه انقلاب شیراز توسط قاضی واعظی و با وکالت کامران صادقی از دراویش گنابادی برگزار و اتهاماتی با عناوین: ”تشکیل گروه تروریستی علیه نظام“، ”شرکت در تجمعات به قصد براندازی“، ”محاربه با خدا“ و ”حمل سلاح غیر مجاز“ به این دراویش منتسب شد. این دراویش با شنیدن این اتهامات آنها را واهی و بی اساس خواندند. این ۴ درویش که در تاریخ ۱۰ اردیبهشت سال جاری در کوار بازداشت شدند، مدت یک ماه را در بازداشتگاه اطلاعات شیراز موسوم به پلاک ۱۰۰ تحت بازجویی های شدید توام با فشار و ضرب و شتم قرار گرفتند. حتی عکس های خانوادگیشان را برای ایجاد ارعاب و وحشت و گرفتن اعتراف هنگام بازجویی به آنها نشان داده و با توهین به اعتقادات این افراد و بزرگان سلسله طریقتی نعمت الهی گنابادی و تهدید محکومیت به اعدام و به دار آویخته شدن شرایط سخت روحی را به آنها متحمل کردند. این فشار ها و برخوردهای منجر به ایجاد ناراحتی هایی همچون کمر درد و حتی بروز مشکلات عصبی برای یکی از دراویش گنابادی شده است که اعزام به مراکز درمانی را برای آنها ضروری کرده است. در شهریور ماه سال ۹۰ نیروهای تندرو در مقابل خانه های دراویش شهرستان کوار تجمع و با شعارهای توهین آمیز علیه دراویش باعث ایجاد درگیری شدند، پس از این درگیری که منجر به شهادت یک درویش با گلوله جنگی و زخمی شدن ده ها درویش شد، سیر بازداشت، محاکمه و فشار بر دراویش این منطقه افزایش یافت به طوری که در شش ماهه ی دوم سال ۱۳۹۰ و شش ماهه‌ی اول سال ۱۳۹۱، بیش از ۱۰۰ تن از دراویش شهرستان کوار مورد بازداشت، ضرب و شتم و محاکمه قرار گرفته و هم اکنون پس از گذشت نزدیک به دو سال همچنان بازداشت ها ادامه دارد، در حالی که با مسببن ایجاد درگیری علی رغم شکایت های مکرر دراویش هیچ گونه برخورد قانونی و قضایی صورت نگرفته است.